

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 11. август 2011.

Предмет бр. 206/09

Векослав РИСТИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 11. августа 2011. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменућу жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена пред Комисијом 8. априла 2009. године и уписана је 30. априла 2009.
2. Писмима датираним на 10. јун 2009. године и 17. јун 2009. године, Комисија је захтевала додатне информације од жалиоца. Комисија је примила одговор жалиоца 23. септембра 2009. године.
3. Дана 26. јануара 2011. године, Комисија је од жалиоца затражила додатне информације. Комисија је примила одговор жалиоца 23. фебруара 2011. године.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

4. Жалилац је бивши становник Косова са тренутним пребивалиштем на територији Србије. Према наводу жалиоца, његови родитељи, г. Мирко Ристић и гђа Милена

Ристић, били су власници две куће и помоћне зграде у селу Дворане, општина Сува Река. Жалилац и његова породица су раније живели у једној од две поменуте куће.

5. Жалилац наводи да је 10. јуна 1999. године са делом породице напустио своју кућу и село у страху за живот. Након његовог одласка, непознате особе су наводно уништиле породичне непокретности и незаконито присвојиле земљиште.
6. Дана 20. новембра 2002, жалилац је поднео жалбу Дирекцији за стамбена и имовинска питања, ради добијања налога за повраћај поменуте имовине. Дана 24. фебруара 2005. године, Комисије за стамбене и имовинске захтеве (КСИЗ) је утврдила да су јединице стамбене имовине на које се уложена жалба односи уништене када жалилац више није борао у њима и да су земљишне парцеле тада биле празне. Комисија је и поред тога сматрала да је на дан рушења некретнина жалилац испуњавао услове за налог за повраћај те имовине.

III. ЖАЛБА

7. Жалилац се уопштено жали на чињеницу да му је имовина оштећена и незаконито присвојена.

IV. ПРАВО

8. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из одељака 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 о оснивању Саветодавне комисије за људска права.
9. Комисија подсећа да, сходно члану 2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, она има надлежност једино над „жалбама које се односе на наводна кршења људских права до којих је дошло 23. априла 2005. године или касније или која су произашла из чињеница насталих пре овог датума, при чему су поменуте чињенице проузроковале континуирано кршење људских права“.
10. Жалиочева имовина је уништена пре 23. априла 2005. године, по свој прилици у неком тренутку након 10. јуна 1999. Комисија сматра да уништење имовине представља тренутни чин који не доводи до континуираног кршења (видети Саветодавна комисија за људска права, *Лајовић*, бр. 09/08, одлука од 16. јула 2008, § 7). Следи да у том смислу жалба лежи изван оквира правне надлежности Комисије *ratione temporis*.
11. Пошто се жалилац жали на незаконито присвајање имовине, Комисија напомиње да његова жалба није поткрепљена.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући